

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Εν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ

ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 45

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΗ ΣΒΕΝΝΥΓΕ. — Ἀνθρώποις τις ἀπο-
λειτουργεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐν σκοτεινῇ μεταλλείᾳ διὰ τοῦ
φωτός μίας λαμπάδος, τὴν ὁποίαν κρατεῖ, ζητεῖ νὰ
ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα καὶ νὰ εὐδῇ τὴν κατοί-
κίαν τοῦ. Τὸ φῶς τῆς λαμπάδος ἐκείνης εἶναι ἀναγ-
καίον πρὸς ἀσφάλειάν του. Τὸ μεταλλεῖον ἔχει πολ-
λοὺς περιορισμούς, ἐν οἷς δύναται ἀνευ ἐλπίδος νὰ
ἀποπλανηθῇ. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἵσχυ ἐγάρρηθησαν ἐπὶ
τῶν βράχων πρὸς ὑποδείξιν τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ, ἀλλὰ
ταῦτα δὲν δύναται νὰ ἴδῃ ἀνευ τοῦ φωτός ἐκείνου.
Ἵπάρχουσι πολὺ βαθεῖαι τάφοι, ἐν οἷς, ἐὰν μὴ προ-
σεῖν, δύναται αἰψῶς νὰ πέσῃ, ἀλλὰ δὲν δύναται
νὰ ἀποφυγῇ τὸν κίνδυνον ἀνευ τοῦ φωτός ἐκείνου, ἂν
σβεσθῇ ἀμέσως θέλει πέσῃ καὶ ἀπολεσθῇ καὶ τὸ με-
ταλλεῖον ἐκεῖνο θέλει γίνῃ ὁ τάφος αὐτοῦ. Πόσον
προσεκτικὸς φέρεται αὐτῷ πόσον τὸ φυλάττει ἐξ οἴ-
φνηδιῶν ρευμάτων τοῦ ἀέρος, ἀπὸ σταγόνων τοῦ
ὑδάτος ἐπ' αὐτοῦ, ἀπὸ πάντος, τὸ ὅποion δύναται
νὰ τὸ σβέσῃ. Ὁ μόνηρος περιπλανώμενος ἐν τῇ με-
ταλλείᾳ εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ νύκτι, ὅστις οὐδέ-
ποτε πρέπει νὰ σβένῃ τὸ πνεῦμα. Ἡ ἀμαρτία καθί-
σθησιν τὴν ὁδὸν ἡμῶν σκοτεινὴν καὶ ἐπικίνδυνον. Ἐὰν
ὁ Θεὸς δὲν ἐδίδεν ἡμῖν φῶς, οὐδέποτε θὰ εὐρίσκομεν
τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς τὴν προσήλιον κατοικίαν τῆς
φυγῆς, τὸν οὐρανόν θὰ ἀπωλύμεθα ἐν τῇ σκότει, ἐν
ᾧ ἐπλανήθημεν. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐδῶκε τὸ Πνεῦμα αὐ-
τοῦ πρὸς φωτισμόν, ὁδηγίαν καὶ ἐνθάρρυνσιν ἡμῶν.
Ἐὰν τὸ φῶς ἐκεῖνο καίεται ἀμυδρῶς, ἡ ὁδὸς ἡμῶν κα-
θίσταται σκοτεινότερα καὶ μάλλον ἐπικίνδυνος. Ἀπο-
πλανώμεθα τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

ΗΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΕΥΠΡΕΠΕΙΑ εἶναι ἐκ τῶν ὁρεῶν, ὅς
ἀπαιτεῖ τις ἐν πεπολιτισμένῃ πολιτείᾳ ἐν ταῖς
καθημέραις σχέσεσιν αὐτοῦ. Ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ προ-
σώπῳ τηρῶν τοὺς ὅρους τούτους, εὐλόγως δύναται νὰ
ὑποθέσῃ τις ὅτι ἀξιοὶ καὶ παρὰ τῶν εἰς ἐπαφὴν μετ'
αὐτοῦ ἐρχομένων τὴν τήρησιν αὐτῶν. Δυστυχῶς τοῦ

κανόνος τούτου σημαντικὴν ἐξαιρέσιν ἀποτελεῖ ἱκανόν,
ἵνα μὴ εἰπώμεν μέγιστον μέρος τῆς ἡμετέρας κοι-
νωνίας. Οἱ πλείστοι ἐξ ἡμῶν, ἐνὸς τηρούμεν πολλοὺς
κανόνους τῆς καθαριότητος καὶ εὐπρεπείας, οὐδόλως
ἐξανιστάμεθα ὡς ἀκίς βλέπομεν τούτους παραβιαζομέ-
νους παρ' ἄλλων. Ἐκείνοι δὲ προσέρχονται εἰς τὰ καφε-
νεῖα καὶ τὰ ἐστιατόρια πρὸς πλήρησιν ἀναγκῶν σω-
ματικῶν. Ἐκ τῶν διευθυνόντων τὰ καταστήματα ταῦτα
οἱ πλείστοι (διότι ὑπάρχουσι καὶ τινες ἐξαιρέσεις) οὐ-
δόλως προσέχουσιν εἰς τὴν καθαριότητα καὶ εὐπρε-
πείαν. Νομίζουσιν ὅτι ἡ παρα τῶν ὑπηρετῶν αὐτῶν
ἐμβάπτισις τῶν δακτύλων ἐν τοῖς ποτηρίοις τοῦ ὕδα-
τος, ἡ ἀδιάκοπος χρήσις τῆς χειρὸς πρὸς χειρισμὸν
τῶν συνήθως διὰ περονίων δεκτικῶν χειρισμῶν ἀντι-
κειμένων εἶναι τι ἀδιάφορον οὐδόλως δὲ ἀπαραίτητον,
διότι ὁ προσερχόμενος θαμῶν θὰ πληρώσῃ τὸ ἀντίτι-
μον τῆς παρ' αὐτῶν προσφερομένης ὅπως δῆποτε ὑπη-
ρεσίας, ἀδιάφορον δὲ αὐτοῖς πῶς δύναται αὕτη νὰ
ἐκτελεσθῇ. Καὶ τὸ κακὸν τοῦτο δυστυχῶς παρ' ἡμῶν
ὑπεραυξάνει, διότι οὐδεμία οὐδέποτε παρατήρησις
ἐγένετο παρὰ τῶν θαμιζόντων εἰς τὰ μέρη ταῦτα.
Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνέγνωμεν ἐν τινὶ ἐγκρίτῳ φύλλῳ
τοῦ Λονδίνου ἄρθρον, δι' οὗ ὁ συντάκτης αὐτοῦ ζητεῖ
νὰ διορθώσῃ ἄτοπον συμβαῖνον ἐν τῇ μεγαλουπόλει
ἐκείνῃ. Οἱ καταστηματαρχαὶ τοῦ Λονδίνου συνειθί-
ζουσι νὰ μεταχειρίζονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κα-
ταστήματος αὐτῶν νεανίδας πρὸς διαπώλησιν τῶν
πρὸς κυρίας χρησίμων ὑφασμάτων καὶ λοιπῶν χρεω-
δίων. Εἰς ἐκ τῶν ὁρῶν τῆς προσλήψεως τῶν νεανίδων
τούτων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν εἶναι ὅτι πρέπει αὐ-
ταὶ νὰ ἴστανται ἀδιακόπως ὀρθαί, διαρκούντος τοῦ
χρόνου τῶν ἐργασίμων ὥρων, ἥτις περὶ τὰς 9 ἢ 10
ὥρας καθεκάστην, ἀπαγορεύεται δὲ αὐταῖς ἐπὶ ποιῇ
ἀπολύσεως νὰ κάθηνται ἔστω καὶ ἐπὶ ὀλίγας στιγ-
μάς. Ἡ τοιαύτη συνήθεια πολλάκις προσενεῖ ἀνεπα-
νορθώτους βλάβας εἰς αὐτάς. Τὴν ἀσπλαγχτὸν ὡς
εἰπεῖν ταύτην συνήθειαν ζητεῖ ὁ ἀρθογράφος νὰ διορ-